

SETMANA DE PREGÀRIA PER LA UNITAT DELS CRISTIANS 18-25 DE GENER DE 2012

*“Tots serem transformats per la
victòria de Nostre Senyor Jesucrist”*

(1Co 15, 51-58)

GUIONS PER A LES CELEBRACIONS EUCARÍSTIQUES
O DE LA PARAULA I PER A LA PREGÀRIA
COMUNITÀRIA O PERSONAL

*Comissió Interdiocesana
d'Ecumenisme i de Relacions
Interreligioses*

Contingut:

3 **Introducció:** *«Tots serem transformats per la victòria de Nostre Senyor Jesucrist»* (1Co 15, 51-58)

4 2. Les eines que aquí us oferim

4 2.1. Per a les Celebracions Eucarístiques

5 2.2. Per a les Celebracions de la Paraula

6 3. Suggeriments

7 **Text Bíblic per a l'any 2012**

7 **Els temes dels vuit dies**

9 **I. Celebració Eucarística**

10 Dia 18 de gener de 2012

11 Dia 19 de gener de 2012

12 Dia 20 de gener de 2012

14 Dia 21 de gener de 2012

15 Dia 22 de gener de 2012

16 Dia 23 de gener de 2012

18 Dia 24 de gener de 2012

19 Dia 25 de gener de 2012

21 **II. Celebració Ecumènica de la Paraula de Déu**

22 Esquema de la celebració

24 Dia 18 de gener de 2012

25 Dia 19 de gener de 2012

27 Dia 20 de gener de 2012

29 Dia 21 de gener de 2012

30 Dia 22 de gener de 2012

32 Dia 23 de gener de 2012

33 Dia 24 de gener de 2012

35 Dia 25 de gener de 2012

«Tots serem transformats per la victòria de Nostre Senyor Jesucrist

(1Co 15, 51-58)

Introducció:

Les propostes per a la Setmana de pregària per la unitat dels cristians 2012 han estat preparades per un grup de treball de representants de l'Església catòlica romana, de l'Església ortodoxa i de les Esglésies vètero-catòliques i protestants presents a Polònia.

Rere molt llargues sessions, a les quals assistiren representants de diversos grups ecumènics de Polònia, hom decidí de centrar-se entorn d'un tema relacionat amb la potència transformadora de la nostra fe en Crist, amb vista a la pregària per la unitat visible de l'Església, Cos de Crist. D'aquesta manera apareixia, com a fonament, l'ensenyament de sant Pau a l'Església de Corint, quan parla del caràcter temporal de la nostra vida present (amb les seves dimensions aparents de "victòria" i "derrota") en contrast amb el do que hem rebut per la victòria de Crist, el misteri pasqual. Però, ens hem de preguntar, per què un tema d'aquest gènere?

La història de Polònia ha estat un seguit de desfetes i victòries. De recordar les nombroses invasions que aquest país ha sofert, amb esquarteraments i opressions infligits per potències estrangeres i sistemes polítics hostils. El combat permanent per la llibertat i per vèncer tota submissió, són les constants de la història polonesa que han portat la vida de la nació vers canvis molt significatius. Ben entès, tanmateix, que totes les victòries suposen perdedors, que no participen ni de la joia ni del triomf dels vencedors.

Aquesta història tan característica de la nació polonesa ha suggerit al grup ecumènic redactor de les propostes per a la pregària d'enguany, de reflexionar a fons sobre què significa "guanyar" i què "perdre", especialment tenint en compte que el llenguatge de la "victòria" ens sona sovint a triomfalisme. Crist ens el presenta molt diversament!

L'any 2012, el campionat d'Europa de futbol tindrà lloc a Polònia i Ucraïna; aquest és un fet que de cap manera s'hauria pogut imaginar en el passat. Per a molta gent tenim aquí el signe d'una nova "victòria nacional"; centenars de milions de seguidors esperen amb impaciència de conèixer els equips vencedors que competiran en aquesta part d'Europa. Un exemple, aquest, per reflexionar a propòsit dels qui no saben què és guanyar, no solament quant a l'esport sinó també quant a la vida personal i comunitària. Qui se'n recordarà dels qui perden, dels qui sofreixen constantment la derrota, perquè la victòria se'ls nega en funció de condicions i circumstàncies diverses? La concurrència no solament és dona en l'esport, es dona també en la política, en els afers, en el món cultural i fins i tot en el món eclesial.

El fet que els deixebles de Jesús s'haguessin barallat per saber “*quin d'ells era el més important*”(Mc 9,34), diu prou clarament quina rellevància té aquesta impulsio. La reacció de Jesús, però, fou molt simple: “*Si algú vol ser el primer, que es faci el darrer de tots i el servent de tots*”(Mc 9,35). La victòria té lloc mitjançant l'exercici del servei mutu, de l'ajuda dels uns per als altres, del sosteniment que personalment es mostren “els darrers”, els oblidats i els exclosos. Per als cristians, la millor expressió d'aquest servei humil és Jesucrist, en la seva victòria sobre la mort i en la seva resurrecció. És en la seva vida, la seva actuació, el seu ensenyament, el seu sofriment, la seva mort i la seva resurrecció que nosaltres busquem com orientar avui una vida de fe victoriosa, que es tradueixi en compromís social viscut en esperit d'humilitat, de servei i de fidelitat a l'Evangelí. Fou quan Jesús es disposà a sofrir i morir que pregà pels seus deixebles per tal que fossin u i el món cregui. No és possible aquesta “victòria” sense transformar-nos espiritualment, sense convertir-nos. Per consegüent, és clar que les nostres meditacions han de desembocar sobre aquests mots de l'Apòstol de les Nacions. Aquest és l'objectiu: fer-nos amb una victòria de la qual tots els cristians participin a través del servei a Déu i al proïsme.²

A través de la pregària i l'esforç per la unitat plena de l'Església, nosaltres, i les nostres tradicions respectives, canviarem, serem transformats i fets semblants a Crist. La unitat per la qual preguem demana òbviament la renovació de certes formes de vida eclesial que ens són familiars. Això és entusiasmador, però pot fer-nos també terriblement por! No preguem solament per una unitat d'amistat i de col·laboració “confortables”. La unitat per la qual preguem, comporta la voluntat de renunciar a qualsevol rivalitat entre nosaltres. Cal que ens obrim els uns als altres, fer-nos obsequis i acceptar-ne a canvi, a fi de poder entrar veritablement en la vida nova proposada per Crist, la sola autèntica victòria.

En el pla diví de la salvació hi cap tothom. Per la seva mort i resurrecció, Crist ho abraça tot, sense qüestionar ni guanys ni pèrdues, “*perquè tots els qui creuen tinguin en ell vida eterna*”(Jn 3,15). També nosaltres podem tenir part en la seva victòria! Creguem simplement en ell, i ens serà més fàcil de vèncer el mal pel bé.

2. Les eines que aquí us oferim:

Els delegats diocesans i directores de la Comissió interdiocesana d'Ecumenisme i Relacions interreligioses som conscients que, en la major part de les celebracions d'aquesta setmana de pregària, no fareu la celebració de la Paraula proposada interconfessionalment, sinó que la majoria us unireu a la pregària mitjançant la celebració eucarística. D'aquí aquests subsidis.

2.1. Per a les Celebracions Eucarístiques

Pel què pertoca a l'*euclologia* els responsables de la celebració teniu diverses opcions. Nosaltres us facilitem només una *monició d'introducció* inspirada en el comentari diari del text interconfessional, unes *invocacions per a la tercera forma de l'acte penitencial* i un *formulari de pregària universal*. Personalitzar-ho ja

depèn de la celebració de cadascú. Ni cal fer-ho servir tot, ni cal obligar-se a res del que només volen ser uns subsidis. També s'indiquen per als vuit dies les possibilitats litúrgiques opcionals i els recursos que dona el Missal. El "**lema**" *diari* pot també ajudar a orientar la homilia en sintonia amb la pregària ecumènica.

Pel que fa al *leccionari* ens sembla millor respectar el ferial o santoral, ja que, sigui pel diumenge o les festes incloses dins la setmana, no sempre és possible seguir les lectures proposades a la celebració interconfessional. Més val reservar aquestes per a les celebracions de la Paraula (on es faci trobada interconfessional) o per a la pregària personal o de grup.

En tots aquests ajuts hi ha poc de creació i molt de recollit aquí o allà. Només volem fer el servei de donar veu i cor a la pregària per la unitat de les Esglésies cristianes fent que no l'abandonem per falta de mitjans. Gràcies a tots els qui hi han treballat abans que nosaltres!

Aquesta no és tampoc l'última adaptació. Cada Església local és irrepetible; té les seves festes, contextos, preocupacions. Una bona preparació ha de preveure-ho i donar-los-hi el seu propi lloc. Depèn dels responsables més immediats.

2.2. Per a les celebracions de la Paraula

En els actes de culte que no contemplin la celebració de l'Eucaristia, siguin interconfessionals, confessionals amb gent d'altres confessions o com a convidats, o simplement confessionals, es poden emprar els esquemes de la segona part amb les pregàries lletàniques de la primera. En aquestes celebracions si que convé emprar i llegir els textos indicats per a cada dia.

Altres instruments, esquemes i textos de pregàries són al vostre abast a les delegacions diocesanes:

- **Barcelona:** Delegació Diocesana d'Ecumenisme i Relacions Interreligioses, Diputació, 231, 08007 – Barcelona, Tel. 93 323 88 74 Fax. 93 453 94 01
- **Eivissa:** Delegació Diocesana d'Ecumenisme, Bisbat d'Eivissa, Pedro Francés, 12, 2on, 07800 – Eivissa, Tel. 971 31 27 74 Fax. 971 31 24 76
- **Girona:** Delegació Diocesana d'Ecumenisme, Casa Missió, Pere Dausà, 2, 17820 – Banyoles (Girona), Tel. 972 57 02 24 Fax. 972 57 04 95
- **Lleida:** Delegació Diocesana d'Ecumenisme, Carrer de Bisbe, 1, 25002 – Lleida, Tel. 973 26 86 28 Fax. 973 27 29 72
- **Mallorca:** Delegació Diocesana d'Ecumenisme, Seminari, 4, 07001 – Palma de Mallorca, Tel. 971 71 65 92 Fax. 917 725 847
- **Menorca:** Delegació Diocesana d'Ecumenisme, Ca'l Bisbe, 8, 07760 – Ciutadella (Menorca), Tel. 971 380 343 Fax. 971 480 796
- **Sant Feliu de Llobregat:** Delegació Diocesana d'Ecumenisme i Relacions Interreligioses, Pl. Vila, 11, 1er 1a – 08980 – Sant Feliu de Llobregat, Tel. 93 632 76 30 Fax: 93 632 76 31

- **Solsona:** Delegació Diocesana d'Ecumenisme, Rectoria Peracamps, 25281 – Llobera (Lleida), Tel. 973 48 06 19 – 973 29 90 35 Fax. 973 48 09 51
- **Tarragona:** Delegació Diocesana d'Ecumenisme, Plaça de Palau, 2, 43003 – Tarragona, Tel. 977 23 34 12 Fax. 977 25 18 47
- **Terrassa:** Delegació Diocesana d'Ecumenisme i Relacions Interreligioses, Faraday, 108, 08224 – Terrassa Tel. 93 788 04 67.
- **Tortosa:** Delegació Diocesana d'Ecumenisme, Cruera, 9, 43500 - Tortosa, Tel. 977 440 700 Fax. 977 440 378
- **Urgell:** Delegació Diocesana d'Ecumenisme, Pati de Palau, 1-5, 25700 - La Seu d'Urgell (Lleida), Tel. 973 35 00 54 Fax. 973 35 22 30
- **Vic:** Delegació Diocesana d'Ecumenisme, Santa Maria, 1, 08500 – Vic, Tel. 93 883 26 55 Fax. 93 889 43 89

3. Suggestiments

3.1. Serà bo que des de les comunitats catòliques es procuri connectar amb les altres esglésies (no catòliques) que hi ha en el territori o demarcació parroquial. És millor que aquesta visita la faci el rector o el responsable de la comunitat.

3.2. Aquesta visita pot donar la possibilitat de fer alguna celebració o acte interconfessional convidant al pastor o fidels d'aquella església, demanant una intervenció activa. Com que la iniciativa prové de l'església catòlica s'entén que l'acte es fa en aquesta església.

3.3. Si pot ésser –el més ideal– de comú acord es poden fer dos actes, un a cada lloc de culte.

3.4. Si en aquell territori parroquial hi ha més esglésies no catòliques, també caldrà posar-se en contacte. Veure les possibilitats de fer més actes o un de sol que aplegui a totes les comunitats.

3.5. Si no hi ha cap acord, els catòlics poden anar en alguns dels actes de culte de les esglésies catòliques de la demarcació. És una presència senzilla que fa apropar les dues esglésies. “Si ells no vénen, hi anem nosaltres”.

3.6. Per al contingut de la celebració interconfessional, hom pot fer servir els textos oficials de la Setmana de la Unitat. Es poden triar les lectures bíbliques, utilitzant alguna de les pregàries que més s'avinguin al lema de la Setmana.

3.7. Si no es fa la celebració interconfessional, fer una celebració que segueixi la mateixa proposta del Consell Ecumènic i del Pontifici Consell Ecumènic.

3.8. En les misses, quan la normativa litúrgica ho permet, celebrar la missa votiva per la unitat dels cristians. Sempre la pregària dels fidels pot ser per aquesta noble intenció. Almenys que la pregària conclusiva sigui la de proposta del Consell Ecumènic.

*Comissió Interdiocesana d'Ecumenisme
i Relacions Interreligioses de
Catalunya i les Illes.*

Text Bíblic per a l'any 2012

1Co 15, 51-58

I ara us vull revelar un disseny secret: no tots morirem, però tots serem transformats. Serà en un instant, en un obrir i tancar d'ulls, al so de la trompeta final: la trompeta tocarà i els morts ressuscitaran incorruptibles, i nosaltres serem transformats. Perquè aquest cos corruptible s'ha de revestir d'allò que és incorruptible, i aquest cos mortal s'ha de revestir d'immortalitat. Quan aquest cos corruptible s'haurà revestit d'allò que és incorruptible i aquest cos mortal s'haurà revestit d'immortalitat, llavors es complirà allò que diu l'Escriptura: *La victòria ha engolit la mort. Oh mort, on és la teva victòria? On és ara, oh mort, el teu fibló?* El fibló de la mort és el pecat, i la força del pecat ve de la Llei. Però donem gràcies a Déu, que ens concedeix la victòria per mitjà de Jesucrist, Senyor nostre. Per tant, germans meus estimats, manteniu-vos fermes i incommovibles; doneu-vos de ple a l'obra del Senyor, sabent que, gràcies a ell, el vostre treball no serà inútil.

Traducció de la Bíblia Interconfessional

Els temes dels vuit dies

Dia primer, «El Fill de l'home ha vingut per a servir» (Mc 10,45); Transformats per Crist servidor. Veiem Crist caminat cap a la victòria a través del servei. El veiem com aquell que *“no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la vida com a preu de rescat per tothom”*. Per tant l'Església de Jesucrist és una comunitat de servei. L'actuació de les nostres capacitats diferents com a servei comú a la humanitat visibilitza la nostra unitat en Crist.

Dia segon, «Deixa'm fer, ara. Convé que complim d'aquesta manera tota justícia» (Mt 3,15); Transformats per l'espera pacient del Senyor. Avui, contemplem l'espera pacient del Senyor. Per obtenir canvis, cal perseverar i donar prova de paciència. Invocar Déu per obtenir un canvi és també un acte de fe i de confiança en les seves promeses. Aquesta espera del Senyor és essencial per tots els qui pregunten, aquesta setmana, per la unitat visible de l'Església. Totes les activitats ecumèniques necessiten temps, atenció mútua i acció conjunta. Tots estem cridats a cooperar amb l'obra de l'Esperit Sant que uneix als cristians.

Dia tercer, «Crist va patir per vosaltres» (1Pe 2,21); Transformats pel Servent sofrent. Avui, cal reflexionar sobre el sofriment de Crist. Seguint Crist, el Servent sofrent, els cristians estem cridats a la solidaritat amb els qui sofreixen. Quan més ens apropem a la Creu de Crist, més propers estem els uns dels altres.

Dia quart, «Venç el mal amb el bé» (Rm 12,21); Transformats per la victòria del Senyor sobre el mal. Aquest dia ens introdueix en la lluita contra el mal. La victòria de Crist és superació de tot el que malmet la creació de Déu i distancia els uns dels altres. En Jesús som cridats a compartir aquesta nova vida, lluitant amb Ell contra tot el que està desordenat en el món, amb confiança renovada i amb profunda alegria per tot el que és bondat. Mentre estiguem dividits no podem tenir prou força per vèncer el mal del nostre present.

Dia cinquè, «Jesús va arribar, es posà al mig i els digué: Pau a vosaltres» (Jn 20,19); Transformats per la pau de Crist ressuscitat. El Ressuscitat és el gran vencedor sobre la mort i el món de les tenebres. Ell uneix el deixebles, que es trobaven paralitzats per la por. Ell ens obre perspectives de vida i d'acció a favor del Regne que ve. El Ressuscitat uneix i fa forts els creients. La pau i la unitat són els signes d'aquesta transformació per la seva resurrecció.

Dia sisè, «La victòria que ha vençut el món és la nostra fe» (1Jn 5,4); Transformats per l'amor incommovible de Déu. Dia per centrar-nos en l'amor permanent de Déu. El misteri pasqual ens el revela i ens atreu a una nova manera de viure la fe: La fe que supera el temor i obre els cors per la força de l'Esperit Sant; la fe que crida a l'amistat amb Crist i entre els uns i els altres.

Dia setè, «Pastura les meves ovelles» (Jn 21,17); Transformats pel bon Pastor. Avui evoquem Crist que enforteix el seu ramat. Convidats a seguir el bon Pastor i a recolzar-nos mútuament en el Senyor; a sostenir i animar els febles i esgarriats. Hi ha un sol Pastor i nosaltres som el seu poble.

Dia vuitè, «Al qui surti vencedor, li concediré d'asseure's amb mi en el meu tron» (Ap 3,21); Reunits en el Regne de Crist. Avui celebrem el Regne de Crist. La seva victòria ens fa mirar el futur amb esperança. Aquesta victòria supera tot el que ens impedeix, encara, compartir plegats, uns i altres, la plenitud de vida amb Ell. Els cristians sabem que la unitat és un do de Déu. I aquesta unitat comença amb la victòria gloriosa de Crist contra tota divisió.

I. CELEBRACIÓ EUCARÍSTICA

Dia Primer

Dimecres, dia 18 de gener de 2012

El Fill de l'home ha vingut per a servir

MISSA FERIAI O VOTIVA. (PER LA UNITAT, MR. 875; PREGÀRIA EUCARÍSTICA EN LES MISSES PER A MOTIUS DIVERSOS, I, L'ESGLÉSIA CAMINA CAP A LA UNITAT, APÈNDIX A LA 2A EDICIÓ (1990) DEL MISSAL ROMÀ, 11). LEXIONARI FERIAI

Monició inicial

Quantes vegades haurem sentit la paraula de Crist ***«El Fill de l'home ha vingut per a servir» (Mc 10,45)***? Doncs, enguany, la Setmana de pregària per la Unitat dels cristians, que reuneix amb aquesta intenció les comunitats de totes les branques del cristianisme, s'inicia posant-nos plegats a l'escola de Jesús servidor que vol, així, transformar la percepció de la victòria que aspirem assolir quan proclamem la victòria de la nostra fe. Crist camina cap a la victòria pel servei. Ell és qui *“no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la vida com a preu de rescat per tothom”*. Per tant, l'Església de Jesucrist, el seu Cos estimat, és també comunitat de servei. En la mesura que els cristians i les diverses Esglésies, agermanant i fent fructificar per al bé de tots els diversos carismes com a servei comú als homes, farem més perceptible la unitat en Crist.

Invocacions

Havent acollit la invitació a prendre part en l'Eucaristia, en presència de Déu, demanem ser purificats dels sentiments d'orgull i autocomplaença contra els germans.

- A Vós, l'honor, la glòria i el poder, Senyor...
- A Vós, la lloança i la benedicció, Crist...
- A Vós, l'adoració pels segles dels segles, Senyor...

Pregària Universal

Units en caritat, preguem el Pare de nostre Senyor Jesucrist, Pastor de l'Església, que la santifiqui i la porti al seu Regne. R/. Escolteu-nos, Senyor.

• Pel Papa, pel nostre (Arque)Bisbe, i per tots els bisbes, preveres i diaques; que pel carisma pastoral rebut, promoguin en el Poble sant la unitat que brolla de la Santa Trinitat, preguem el Senyor.

• Que amb el do de consell i de ciència, les Esglésies progressin en el diàleg de l'amor que es capaç de refer la unitat dels cristians, preguem el Senyor.

• Pels responsables de les nacions; que per l'esperança del cel nou i la terra nova, fonamentin l'ordre internacional en la veritat, l'edifiquin en la justícia, l'animin per la caritat i en promoguin la realització en llibertat, preguem el Senyor.

• Per la nostra parròquia (o comunitat); que una sincera conversió a Crist ens alliberi d'actituds sectàries i ens ajudi a estimar els qui no pensen igual, preguem el Senyor.

Déu etern, només seguint l'actitud de servei del vostre Fill, passarem de l'arrogància a la humilitat de cor. Vulgueu unir els vostres fills amb la gràcia de l'Esperit Sant per tal que en el servei mutu es palesi el rostre veritable de l'Església. Per Crist Senyor nostre.

Dia Segon

Dijous, dia 19 de gener de 2012

Deixa'm fer, ara. Convé que complim d'aquesta manera tota justícia

MISSA FERIAI O VOTIVA (PER LA UNITAT, MR. 875; PREGÀRIA EUCARÍSTICA EN LES MISSES PER A MOTIUS DIVERSOS, I, L'ESGLÉSIA CAMINA CAP A LA UNITAT, APÈNDIX A LA 2A EDICIÓ (1990) DEL MISSAL ROMÀ, 11). LECCIONARI FERIAI.

Monició Inicial

«Deixa'm fer, ara. Convé que complim d'aquesta manera tota justícia» (Mt 3,15). Amb aquest parlar de Jesús al Baptista, quan anava a ser batejat, els participants en la Setmana de pregària per la Unitat contemplem l'espera pacient del Senyor que deixa que madurin els cors. Per obtenir canvis, cal perseverar i donar proves de paciència. També la pregària feta a Déu per obtenir un canvi, és un acte de fe i de confiança en les seves promeses. Aquesta espera del Senyor és essencial per tots els qui preguem per la unitat visible de l'Església. Totes les activitats ecumèniques necessiten temps, atenció mútua i acció conjunta. Tots som cridats a cooperar amb l'Esperit Sant que uneix als cristians. Cal que tots sostinguem amb una pregària indefallent el camí dels cristians cap a la unitat.

Invocacions

Confessant les divisions i el pecat en que vivim instal·lats, preparem-nos a escoltar la paraula de Déu i a celebrar el memorial del Senyor, invocant la concòrdia que demana la comunió del Pare, el Fill i l'Esperit Sant.

- Oh Déu, la vostra bondat perdura sempre, Senyor...
- Oh Déu, que per tots heu pagat bondat i justícia, amor i misericòrdia, Crist...
- Oh Déu, feu ploure sobre l'Església la felicitat i l'alegria, Senyor...

Pregària Universal

Preguem Déu que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions i uneix en Ell tot el món, tant el del cel com el de la terra. R/. Escolteu-nos, Senyor.

• Per l'Església catòlica, mare nostra; que es configuri com llar oberta i acollidora on l'amor exalci la dignitat de cada fill de Déu, preguem el Senyor.

• Per les Esglésies i Comunitats cristianes; que l'Esperit Sant hi desvetlli la tristesa de la divisió i les alegri amb l'esperança de la unitat, preguem el Senyor.

• Per l'Església de (*diòcesi*) llar de comunió; que acollint tothom, assumint tensions i unificant criteris, creixi en comunió de cor i d'ànima, preguem el Senyor.

• Pels qui es lliuren de ple la causa ecumènica; que els seus afanys fructifiquin en bé de tota l'Església, preguem el Senyor.

• Que l'Esperit Sant susciti persones pacífiques i infongui a les nacions una vera voluntat de convivència, preguem el Senyor.

• Pels qui en l'Eucaristia nodrim la gràcia de fills; que canviem els prejudicis per l'interès mutu i les tibantors per l'acceptació, preguem el Senyor.

Déu fidel i veraç feu-nos pacients com el vostre Crist i manteniu-nos en l'esperança indestructible; que la claror de l'Esperit Sant ens faci savis per no malmetre la plenitud de la vostra justícia amb judicis apressats sinó que amb la seva gràcia copsem el vostre amor i saviesa en tots els esdeveniments. Per Crist, Senyor nostre.

Dia tercer

Divendres, dia 20 de gener de 2012

Crist va patir per vosaltres

ST. FABIÀ O SEBASTIÀ, FERIA L O VOTIVA (PER LA UNITAT, MR. 875; PREGÀRIA EUCARÍSTICA EN LES MISSES PER A MOTIUS DIVERSOS, I, L'EGLÉSIA CAMINA CAP A LA UNITAT, APÈNDIX A LA 2A EDICIÓ (1990) DEL MISSAL ROMÀ, 11). LECCIONARI FERIA L

Monició Inicial

La reflexió comuna de la Setmana per la Unitat continua, avui, contemplant el sofriment de Crist: **«Crist va patir per vosaltres» (1Pe 2,21)**; I no només contemplar-lo a ell sinó a saber-nos cridats a caminar amb ell portant la nostra creu. Seguint a Crist, el Servent sofrent, practicarem la solidaritat amb els qui sofreixen. Quan més som a la Creu de Crist, més propers estem els uns dels altres! És aquest el gran do que obtenim quan participem en l'Eucaristia. Per ella esdevenim, també nosaltres, perfeccionats en l'amor i santificats per a tenir part en el Regne. La referència dels divendres a la creu del Senyor ens hi anima.

Invocacions

Per tal de mantenir el cor obert a la paraula de Déu i acollir-lo en els Sants Misteris, invoquem el qui fa fructificar la pregària en comú.

- Oh Déu, compassiu i benigne, Senyor...
- Oh Déu, lent per al càstig, gran en l'amor, Senyor...
- Oh Déu, d'afecte entranyable i compassiu, Senyor...

Pregària Universal

Preguem el Déu d'Abraham, pare dels creients, que faci resplendir la claror de la seva mirada sobre l'Església i el món. R/. Escolteu-nos, Senyor.

- Que fidels a les crides de l'Esperit, les nostres Esglésies facin decidides el camí de la comunió, preguem el Senyor.
- Que fidels a l'Evangeli, els cristians donin un testimoni valent i lluminós de fe, preguem el Senyor.
- Que l'Esperit de santedat sostingui els qui fomenten el diàleg ecumènic amb reunions de pregària, d'estudi i de convivència, preguem el Senyor.
- Que albirem proper el dia en que els batejats puguin participar del Pa de la unitat i el Calze de la Nova Aliança, preguem el Senyor.
- Que la pau i el respecte superin entre els homes les diferències d'origen, llengua, cultura i religió impeding les violacions de la dignitat humana, preguem el Senyor.
- Que en l'obediència del manament nou fem brillar, com a fills de la llum, la glòria del Pare, preguem el Senyor.

Déu consolador, que transformeu en signe de victòria la creu del Salvador. Aplegueu-nos entorn de la creu de Crist per celebrar la misericòrdia que ens ha obtingut. I amb la força de l'Esperit sant, obriu-nos els ulls i el cor, per ajudar a experimentar la vostra proximitat a tots els que sofreixen. Per Crist, Senyor nostre.

Dia quart

Dissabte, dia 21 de gener de 2012

Venç el mal amb el bé

SANT FRUCTUÓS, bisbe i màrtir i SANTS AUGURI I EULOGI, diaques i màrtirs.

PROPI: SANTORAL (MISSAL I LECCIONARI), GLÒRIA. PREFACI I O II DE MÀRTIRS

Monició Inicial

«Venç el mal amb el bé» (Rm 12,21); Així se'ns proposa la manera de vèncer i convèncer cristiana per ser “transformats per la victòria del Senyor sobre el mal” La victòria de Crist supera tot el que malmet la creació de Déu i distancia els uns dels altres. En Jesús estem cridats a lluitar contra tot el mal del món, amb confiança renovada i profunda alegria per tot el que és bo. També Sant Fructuós, el protomàrtir hispànic tarragoní, ens anima a modelar-nos-hi quan el recordem camí de l'amfiteatre: “el poble començà a doldre's pel bisbe Fructuós, pel gran amor que li tenien no sols els germans sinó també els pagans, ja que Fructuós era tal com l'Esperit Sant, per boca de l'apòstol Sant Pau, vas d'elecció i mestre dels pagans, havia manifestat que fos un bisbe”. Només l'amor es fa estimar de veritat. Mentre ens parapetem en les divisions no podem ser prou forts per vèncer el mal del nostre present.

Invocacions

Invoquem Déu que ens crida a conversió i que en Crist ens crida a menjar el seu pa i beure el seu calze.

- Vós que sou benaurança dels qui ploren, Senyor...
- Vós que sou metge dels qui sofreixen, Senyor...
- Vós que sou llibertador de captius, Senyor...

Pregària Universal

Déu escolta la pregària feta en el nom del seu Fill; preguem per tots els cridats a tenir part en la redempció i en l'evangeli de la gràcia. R/. Escolteu-nos, Senyor.

• Per l'Església catòlica estesa d'orient a occident; que es consoli en la certesa que l'amor de Déu no li fallarà mai ni en aquest món ni en l'altre, preguem el Senyor.

• Per les Esglésies i Comunitats d'Orient i d'Occident amb qui no bevem encara el mateix calze; que perseverant en l'oració i l'amor fratern, vegem propera la festa de la unitat, preguem el Senyor.

- Pels pobles i nacions; que el reconeixement pràctic dels drets humans, consolidi una societat universal ben disposada per a la llavor evangèlica, preguem el Senyor.

- Pels qui sofreixen per causes nobles; pels qui alcen la veu a favor dels silenciats; pels reconciliadors en un món tens i enfrontat; que la benaurança de la pau els animi i enforteixi, preguem el Senyor.

- Pels qui nodrim la comunió amb Déu i els germans en l'Eucaristia; que no ens desentenguem de pregar i treballar per la unitat dels cristians, preguem el Senyor.

Oh Déu, que per la creu i la resurrecció del vostre Fill ens mostreu com vèncer el mal i les divisions; feu que en la lluita diària contra l'adversitat l'Esperit ens faci forts i assenyats canviar l'enemistat per la reconciliació. Per Crist Senyor nostre.

Dia cinquè

Diumenge, dia 22 de gener de 2012

Jesús va arribar, es posà al mig i els digue: Pau a vosaltres

TOT PROPI: MISSAL I LECCIONARI DOMINICAL (PER LA UNITAT, MR. 875; PREGÀRIA EUCARÍSTICA PER A MISSES PER A MOTIUS DIVERSOS, I, L'ESGLÉSIA CAMINA CAP A LA UNITAT, APÈNDIX A LA 2ª EDICIÓ (1990) DEL MISSAL ROMÀ, 11).LECCIONARI FERIA

Monició Inicial

Els primers diumenges del temps ordinari presenten la bellugadissa dels nous deixebles aplegats entorn de Jesús. A tots ens evoca les pròpies trobades amb ell on s'ha anat configurant la nostra vocació cristiana. El lema de la setmana de pregària per la Unitat dels cristians ens presenta, avui, aquesta perspectiva des del misteri pasqual —és diumenge!— *Transformats per la pau de Crist ressuscitat*. Ell, és el vencedor de la mort i la llum que venç les tenebres. Ell uneix el deixebles, que el seguien fascinats, encara que també amb indecisions. Ell obre noves perspectives de vida i d'acció a favor del Regne que ve i que cal preparar amb generosa conversió. El Senyor ressuscitat uneix i enforteix els creients. La pau i la unitat són els signes d'haver estat transformats per la seva resurrecció.

Invocacions

Ferits pel pecat i esperant guarició i pau, demanem ser renovats per la infinita misericòrdia de Déu.

- Vós, bona Nova per als desvalguts, Senyor...
- Vós, Llum per als qui vivien a les tenebres, Senyor...
- Vós, gràcia de Llibertat per a tots els oprimits, Senyor...

Pregària Universal

Nascuts de l'Esperit per formar un sol cos, invoquem del Pare el do de la unitat dels cristians. R/. Escolteu-nos, Senyor.

• Que mantingui concordes els fills de l'Església, no permetent l'enduriment de les dissensions i l'enfosquiment del testimoni d'unitat, preguem el Senyor.

• Que indolents, no acceptem conviure amb les divisions fent així habitual el que és pedra d'escàndol per al món i ofensa al Redemptor, preguem el Senyor.

• Que alliberi tothom de visions parcials i limitades, de prejudicis i ressentiments, a fi que pugui ser invocat amb cor pur i agraït, preguem el Senyor.

• Que amb l'anunci evangèlic i amb el testimoni de vida dels cristians, la fe retorni als homes i dones del nostre temps, preguem el Senyor.

• Que els pobres siguin evangelitzats, els tristos consolats i tornin al Déu únic els qui són esclaus de les idolatries del món, preguem el Senyor.

• Que units a Crist i a l'Església per l'Eucaristia, siguem testimonis joiosos seus a la família, el treball, el veïnat i la societat, preguem el Senyor.

Senyor Déu nostre, en el vostre Fill escolteu el crit dels lacerats i la veu dels qui no troben consol. Feu de la vostra Església, Cos estimat de Crist, l'Espòs, una comunitat sempre més compassiva, signe profètic de la vostra gràcia i de la vostra justícia. Per Crist, Senyor nostre.

Dia sisè

Dilluns, dia 23 de gener de 2012

La victòria que ha vençut el món és la nostra fe

SANT ILDEFONS O VOTIVA (PER LA UNITAT, MR. 875; PREGÀRIA EUCARÍSTICA PER A MISSES PER A MOTIUS DIVERSOS, I, L'ESGLÉSIA CAMINA CAP A LA UNITAT, APÈNDIX A LA 2ª EDICIÓ (1990) DEL MISSAL ROMÀ, 11). LECCIONARI FERIAI.

Monició Inicial

L'Eucaristia és el memorial de la Pasqua. Crist en els “misteris” de la seva vida, fa propera la misericòrdia de Déu per tota criatura: guarint, escoltant, perdonant, alliberant, dignificant. També nosaltres hem de deixar-nos transformar així per Ell que és *“esplendor de la glòria de Déu i empremta del seu mateix ésser”*. Dia per concentrar-nos en l'amor permanent de Déu. El misteri pasqual ens el revela i atreu a una nova manera de viure la fe: La que supera el temor i ens obre el cor per la força de l'Esperit Sant; la que ens crida a l'amistat amb Crist i entre els uns i els altres. Que l'Eucaristia ens capaci d'encarnar la compassió envers els qui sofreixen i difondre la Bona Nova pel món.

Invocacions

Per a celebrar els Sants Misteris, invoquem l a gràcia i la pau de Déu..

- Sant Déu, Senyor, tingueu pietat.
- Sant Fort, Senyor, tingueu pietat.
- Sant Immortal, Senyor, tingueu pietat.

Pregària Universal

Preguem Déu per l'Església, pel món, per la pau dels pobles i per l'harmonios intercanvi de béns temporals i espirituals entre tothom. R/. Apia-deu-vos de nosaltres,, Senyor.

• Pels batejats; que mantinguin viu el deure de pregar per la unitat i per l'obra de l'evangelització, preguem el Senyor.

• Pels responsables de les Esglésies i pels òrgans de comunió eclesial; que no cedeixin davant les dificultats del camí ecumènic, preguem el Senyor.

• Per la comunitat humana; que s'edifiqui en justícia i fraternitat, i molt més on els homes i dones no gaudeixen de drets i dignitat a causa de la pobresa, les guerres, la manca d'educació i les opressions, preguem el Senyor.

• Pel benestar de les famílies i els pobles; que el cúmul de cultura assolit per la humanitat, es posi al servei de la vocació transcendent humana, preguem el Senyor.

• Pels germans provats; que la llibertat religiosa mantingui la pau i la concòrdia, evitant que els odís i les incomprensions enfrontin els creients, preguem el Senyor.

• Pels qui han estat marcats amb la creu del Ressuscitat; que no visquin sota la imatge estafeta d'aquest món que passa, preguem el Senyor.

Déu etern, als qui volem comunicar la vostra pau, ompliu-nos d'alegria; amb la dolcesa de l'Esperit Sant feu que enderroquem els murs de les divisions i formem així en Crist, una sola família de fe enmig del món. Per Crist, Senyor nostre.

Dia setè

Dimarts, dia 24 de gener de 2012

Pastura les meves ovelles

SANT FRANCESC DE SALES O VOTIVA (PER LA UNITAT, MR. 875; PREGÀRIA EUCARÍSTICA PER A MISSES PER A MOTIUS DIVERSOS, I, L'ESGLÉSIA CAMINA CAP A LA UNITAT, APÈNDIX A LA 2ª EDICIÓ (1990) DEL MISSAL ROMÀ, 11). LECCIONARI FERIAI

Monició Inicial

Quantes vegades la bíblica figura pastoral en la qual Crist es reconegué, ens ha fet experimentar la seva paciència i confiança amb cadascú de nosaltres; i la generositat i la bondat del Senyor. El lema d'avui, *transformats pel bon Pastor*, ens compromet a pregar perquè els camins que menen a la unitat els puguem fressar amb els ulls fits en Crist que anima el ramat. Ens cal seguir el bon Pastor i recolzar-nos mútuament en ell; sostenir i animar els febles i esgarriats. Hi ha un sol Pastor i nosaltres som el seu poble.

Invocacions

Invoquem l'Esperit Sant perquè amb alegria puguem participar a la taula del Senyor.

- Vós que veniu a buscar els qui s'han perdut, Senyor...
- Vós que veniu a donar la vida en rescat per tots els homes, Crist...
- Vós que aplegueu els fills de Déu dispersos, Senyor...

Pregària Universal

Amb fe i amb confiança, preguem Déu que ha promès escoltar la pregària feta en nom del seu Fill Jesucrist. R/. Escolteu-nos i tingueu pietat.

- Pel ministeri de comunió del Papa; que es configuri com el qui vetlla per mantenir en l'Església la unitat en la caritat, preguem el Senyor.
- Per les Esglésies ortodoxes; que nodrint-se en la Divina Litúrgia i la devoció a la Mare de Déu, proclamïn al món d'avui l'Evangeli de Jesús, preguem el Senyor.

• Per les Comunitats reformades; que fidels a la Paraula de Déu i al desig de viure segons l'Evangeli de la gràcia, enriqueixin el diàleg ecumènic, preguem el Senyor.

• Que beneeixi els qui participen en el moviment ecumènic amb l'Esperit de ciència, consell, pietat i temor de Déu, preguem el Senyor.

• Pel jueus, els musulmans i els altres creients; que el Totpoderós els faci la gràcia de conduir-los, com a nosaltres, a Jesucrist, preguem el Senyor.

• Pels qui prendrem l'Eucaristia, sagrament de la unitat; que confessant Crist, donem la vida per la reconciliació del món, preguem el Senyor.

Oh Déu, que en Crist ens crideu a esdevenir un sol ramat reunit d'entre els pobles i nacions. Feu que en el seu capteniment, tot ministeri pastoral sigui en l'Església la imatge visible de l'amor crucificat de de Crist, únic Pastor. Que viu i regna pels segles dels segles.

Dia vuitè

Dimecres, dia 25 de gener de 2012

Al qui surti vencedor, li concediré d'asseure's amb mi en el meu tron

LA CONVERSIÓ DE SANT PAU, apòstol.

PROPI: SANTORAL (MISSAL I LECCIONARI), GLÒRIA. PREFACI I D'APÒSTOLS

Monició Inicial

Sant Pau, la conversió del qual avui celebrem, té en les seves cartes imatges grandioses per parlar del Regne de Déu al qual, com a primícia Crist condueix la humanitat i la mateixa creació. De l'Apocalipsi, els qui han treballat els temes d'aquesta setmana, ens presenten l'esperança de tenir-hi part. «*Al qui surti vencedor, li concediré d'asseure's amb mi en el meu tron*» (Ap 3,21); La victòria de Crist permet mirar el futur amb esperança. És una victòria que supera tot el que ens impedeix, encara, compartir, uns i altres, la plenitud de vida amb Ell. Els cristians sabem que la unitat és un do de Déu. I aquesta unitat comença amb la victòria gloriosa de Crist contra tot el que divideix. L'Eucaristia que ara celebrarem ens dona ja les arres i la penyora d'aquest Regne: Amén. Veniu, Senyor Jesús!

Invocacions

Déu ens ha estimat i ens ha donat el seu Fill com a propiació pels nostres pecats. Per això l'invoquem confiadament:

- Vós que veniu ple de misericòrdia, Senyor...
- Vós que veniu benèvol i humil de cor, Crist...
- Vós que veniu a posar foc al món, Senyor...

Pregària Universal

Preguem Déu que escolta els qui li preguen en el nom del seu Fill amat. R/. Escolteu-nos, Senyor.

- Per l'Església catòlica estesa d'orient a occident; que es renovi en la font d'aigua viva de la Paraula i els Sagraments, preguem el Senyor.

- Per les Esglésies; que la conversió de l'apòstol que en portà el pes i la preocupació, les mantingui en el camí de la unitat evitant el refugi en les divisions del passat, preguem el Senyor.

- Per les Esglésies de la Tarraconense que molt aviat reberen l'Evangelí de Pere i Pau; que amb esperit de comunió, portin al cor i als llavis les necessitats de l'Església universal, preguem el Senyor.

- Pels pobles i nacions; que les lleis amb què legislen beguin de l'Evangelí la força per esdevenir instruments de pau i de justícia en la veritat i la llibertat, preguem el Senyor.

- Per tots els cristians; que es mantinguin units en l'obra de l'evangelí tot evitant enfrontaments agres per les respectives competències, preguem el Senyor.

- Per tots els que en l'Eucaristia som refets en l'amor a Déu i els germans; que mantinguem viva la pregària i el treball per la unitat, preguem el Senyor.

Déu de l'univers que tot ho governeu amb saviesa i bondat; Crist, el vostre Fill, s'abaixà per nosaltres perquè, ressuscitats amb ell, compartíssim la glòria que li pertoca com a Fill a la vostra dreta. Concediu als cristians d'acceptar-se mútuament com a germans per assolir el terme de l'esperança. Per Crist, Senyor nostre.

II. CELEBRACIÓ ECUMÈNICA DE LA PARAULA DE DÉU

Esquema de celebració

INTRODUCCIÓ

- a) **Entrada solemne** (la Bíblia encapçala la processó d'entrada —o la Creu, o una Icona— seguida de la presidència). Pot haver-hi l'acompanyament d'orgue o un cant que pot ser per ex. *Un sol Senyor, una sola fe* o també, *Glòria a Vós, oh Crist Senyor*.
- b) **Salutació litúrgica**: *El Senyor sigui amb vosaltres. I amb els vostre esperit.*
- c) **Acolliment**: *Germanes i germans, som aquí perquè ens urgeix la pregària de Jesús demanant al Pare que tots siguem ú. Ens hi volem unir perquè ens pesa mirar la història de les divisions i errors passats i presents que han teixit les divisions entre cristians. Per això, compartint el dolor de la separació, implorant el perdó de les nostres faltes i manifestant la voluntat de treballar per la reconciliació invoquem la gràcia de Déu en uns moments de silenci.*
- d) **Invocació**
- Vós heu pregat perquè siguem consagrats en la veritat, Senyor, tingueu pietat.
 - Vós heu pregat que siguem preservats del Maligne, Crist, tingueu pietat.
 - Vós heu pregat perquè siguem plens de la joia de l'Esperit Sant, Senyor, tingueu pietat.
- e) **Col·lecta**: (la donada per al dia de la setmana) o aquesta altra:
Renoveu, Senyor, en nosaltres el do de l'Esperit Sant perquè ens purifiqui en les aigües del penediment; que ens doni un sol cor i una sola ànima per a glori-
ficar el vostre nom i cantar la vostra misericòrdia. Obriu el nostre esperit per
escollar la vostra Paraula talment que les escriptures il·luminin plenament els
nostres cors; que l'Esperit sant ens comuniqui el vostre amor i ens inspi-
ri la pregària d'avui pels nostres germans i germanes en la comunió de la vostra Es-
glésia santa. Per nostre Senyor Jesucrist... T. Amén.

LECTURES

Lectura profètica (A.T.)

Salm responsorial

Lectura apostòlica (N.T.)

Aclamació evangèlica

Lectura evangèlica

- (si es creu oportú, abans de cada lectura pot haver-hi un interludi d'orgue)

Homilia

INTERCESSIONS

Celebrant:

Presentem la nostra pregària al Pare. Demanem especialment per la reconciliació de tots els cristians. Que ens reuneixi en un sol ramat sota el guiatge del mateix i únic Pastor, nostre Senyor Jesucrist.

Diaça:

1. Perquè els cristians de totes les confessions siguem fidels a l'Evangeli donant testimoni de Crist davant del món, (cant.) *Dominum deprecemur. R. Te rogamus, audi nos.*
2. Perquè concedeixi a les Esglésies d'enfortir i engrandir allò que les uneix i de superar allò que les separa.
3. Perquè concedeixi als qui participen en reunions de diàleg ecumènic el seu Esperit d'amor i de veritat.
4. Perquè la carta ecumènica inspire a tots els cristians actituds de diàleg i respecte mutu per a una més gran col·laboració de les Esglésies.
5. Perquè apunti aviat el dia en que tots puguem compartir l'únic Pa de vida i el calze d'una mateixa Eucaristia.
6. Perquè els que ens hem aplegat en pregària per la unitat ens ajudem mútuament a ser fidels a la paraula del Senyor.

Celebrant:

Escolteu, Pare, el que us demanem amb fe: concediu a tots els cristians i a tothom, el do de la reconciliació, de la unitat i de la pau. Per Jesucrist Senyor nostre.

Testimonis de cada confessió (si n'hi ha)

Invitació al do de pau i pregària del Parenostre

Diaça:

Germans, doneu-vos la pau amb esperit de reconciliació

(Acte seguit tots poden canta *Ubi caritas (On hi ha caritat i amor)*)

Celebrant:

Fidels a un manament del Salvador, i seguint el seu diví mestratge, gosem dir.

Parenostre...

Celebrant:

Perquè vostres són el regne, el poder i la glòria, Pare, Fill i Esperit Sant, ara i sempre i pels segles dels segles.

Tothom:

Amén.

CONCLUSIÓ

Benedicció conclusiva

C. Que el Senyor us beneeixi i us guardi. T. *Amén.*

C. Que us faci veure la claror de la seva mirada i s'apiadi de vosaltres. T. *Amén.*

C. Que giri el ser rostre envers vosaltres i us doni la seva pau. T. *Amén.*

Cant Final: Vós sou, Senyor, ma fortalesa.

Dia Primer

Dimecres, dia 18 de gener de 2012

El Fill de l'home ha vingut per a servir

Za 9,9-10 Un rei just, victoriós i humil

Sl 131 El meu cor no és ambiciós

Rm 12,3-8 Tenim dons diferents que ens permeten de servir

Mc 10,42-45 El Fill de l'home ha vingut per servir

Meditació

La vinguda del Messies i la seva victòria s'han acomplert a través del servei. Jesús volgué que l'esperit de servei amorós també el cor dels seus deixebles. Ell ens ensenya que la grandesa veritable consisteix en servir Déu i el proïsme; ens dóna la força de descobrir qui és aquell per al qual *servir, és regnar*, com deia un cristià del primer segle.

La profecia de Zacaries a propòsit d'un rei victoriós i humil s'ha acomplert en Jesucrist. Ell, el Rei de Pau, ve a casa dels seus, a Jerusalem, la ciutat de la Pau. No la conquereix ni per l'engany ni per la violència, ans per la dolcesa i la humilitat.

El salm 131 descriu breument, però eloqüentment, la pau espiritual que prové de la humilitat. La imatge de la mare i l'infant expressa, d'un costat, la tendresa de Déu i, de l'altre, la confiança envers ell que correspon a tota la comunitat de creients.

L'apòstol Pau ens anima a avaluar-nos nosaltres mateixos modestament i humilment i, alhora, a fer-nos conscients de les nostres aptituds personals. Hi ha entre nosaltres diversitat de dons, però no formem més que un sol cos en Crist. Tot i les nostres divisions, cadascuna de les nostres tradicions ha estat enriquida pel Senyor amb dons, que fariem bé de posar al servei dels altres.

“Car el Fill de l'home ha vingut no a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida en rescat per tothom” (Mc 10,45). En fer-se ell mateix servent, Crist ha redimit els nostre refús de servir Déu. S'ha ofert com a exemple per tal de refer les relacions entre les persones humanes: *“Qui vulgui ser important enmig vostre, que es faci el vostre servent”*. Aquestes són les normes, des d'ara, de la grandesa i de la precedència.

En la carta als romans, Pau recorda que la diversitat de dons que ens ha estat donada és amb vista al servei: profecia, ministeri, ensenyament, exhortació, do, capacitat de govern i de misericòrdia. Sigui quina sigui la nostra diversitat, no formem més que un sol cos en Crist i tots som membres els uns dels altres. Servir-se de la diversitat de dons per al bé comú de la humanitat fa visible la nostra unitat en Crist. L'acció comuna dels cristians a

favor de la humanitat, per lluitar contra la pobresa i la ignorància, per defensar els oprimits, promoure la pau i preservar la vida, per desenvolupar les ciències, la cultura i l'art, és l'expressió de l'ecumenisme pràctic del qual l'Església i el món tenen tanta necessitat. Imitar Crist servent, és donar testimoniatge eloqüent de l'Evangeli, no solament en allò que concerneix els esperits ans també els cors. Aquest servei comú és un signe de l'adveniment del Regne de Déu, el Regne de Crist servent.

Pregària

Déu totpoderós i etern, en emprendre el camí reial del servei, el vostre Fill ens ha conduït de l'arrogància de la desobediència a la humilitat de cor. Digneu-vos unir els uns als altres pel vostre Sant Esperit, a fi que a través del servei de les nostres germanes i germans es reveli el vostre rostre veritable. Vós que viviu i regneu pels segles dels segles. Amén.

Pistes de reflexió

1. Quines són les oportunitats de servei més amenaçades per l'orgull i l'arrogància?
2. Què caldria fer per tal que el conjunt de ministeris cristians fos vist cada dia més com un servei?
3. En la nostra societat, què poden fer els cristians de tradicions diverses conjuntament, més que no pas aïlladament, per revelar Crist Servent?

Dia Segon

Dijous, dia 19 de gener de 2012

Deixa'm fer, ara; convé que complim d'aquesta manera tota justícia

1Sa 1,1-20 L'espera confiada i pacient d'Anna

Sl 40 L'espera pacient del Senyor

He 11 32-34 Per la fe, sotmeteren reialmes, administraren justícia

Mt 3,13-17 Deixa'm fer, ara; convé que complim d'aquesta manera tota justícia

Meditació

La victòria s'associa sovint amb el triomf immediat. Tothom sap com n'és d'agradable quan, després d'una prova difícil, arriba l'hora de les felicitacions,

dels reconeixements i fins i tot de les recompenses. En moments de joia com aquests, a tothom li costa d'entendre que, del punt de vista cristià, la victòria és un procés de transformació a llarg termini. Aquesta visió de la victòria ens fa entenent que només arriba quan Déu vol, i no nosaltres. Som invitats, per tant, a confiar pacientment i a esperar profundament en Déu.

Anna ha donat testimoniatge d'aquesta paciència confiant i esperant. Esperant any rere any de quedar embarassada, pregava insistentment Déu de concebre un infant amb risc que les seves llàgrimes fossin atribuïdes a embriaguesa pel sacerdot que custodiava l'entrada del temple. Quan Elies li assegurà que Déu escoltaria la seva pregària, féu confiança, esperà i deixà d'estar trista. Anna concebé i posà al món un fill al qual donà el nom de Samuel. La gran victòria aquí no s'aconsegueix ni per nacions, ni per exèrcits, ans per un simple cop d'ull sobre la realitat d'un combat íntim i personal. La confiança i l'esperança d'Anna no desemboquen solament en la seva transformació personal, ans en la de tot el seu poble per al qual el Déu d'Israel intervé a través del seu fill, Samuel.

El salmista es fa ressò de l'espera pacient d'Anna davant del Senyor, atès un altre tipus de combat. També ell cerca de ser alliberat d'una situació que no coneixem però que permeten d'endevinar expressions com "fossa profunda, del llot i del fangar". Dóna gràcies a Déu que l'ha tret de la vergonya i de la confusió i continua fiant-se del seu amor incommovible.

L'autor de la Carta als Hebreus evoca la paciència de personatges com Abraham (6,15) i d'altres que triomfaren per la fe i la confiança en Déu. Comprendre que Déu intervé i entra en la història humana, evita de ser temptat de triomfar en termes simplement humans.

En l'Evangeli, la veu que ve del cel quan Jesús és batejat, i proclama *Aquest és el meu Fill, el meu estimat*, sembla garantir l'èxit immediat de la seva missió messiànica. En resistir el Maligne, Jesús, més que sucumbir a la temptació d'inaugurar el Regne de Déu sense més tardar, revela pacientment què significa la vida en el Regne a través de la seva pròpia vida i del seu ministeri, que finalment va a parar a la mort en creu. Si el Regne de Déu emergeix decididament en la Resurrecció, no es realitza encara del tot. La victòria última no tindrà lloc fins que el Senyor no torni. Per això esperem, amb una esperança i una confiança pacients, i implorem: "*Veniu, Senyor Jesús*".

El nostre ardent desig d'unitat visible de l'Església ha de saber esperar amb paciència i confiança. La nostra pregària per la unitat cristiana és com la pregària d'Anna i del salmista. El treball per la unitat dels cristians fa el seu curs com el fan els esdeveniments que recull la Carta als Hebreus. Optem per esperar pacientment, no perquè ens faltin les forces ni perquè siguem passius; hi optem perquè creiem que la unitat de l'Església és un do de Déu, no el bon resultat de la nostra obra. Aquesta espera pacient, aquesta pregària i aquesta

confiança ens transformen i ens predisposen per a la unitat visible de l'Església, com Déu la dona, tinguts o no en compte els nostres plans.

Pregària

Déu fidel, les vostres paraules sempre són paraules de veritat. Feu que, com Jesús, confiïm pacientment en el vostre amor incommovible. Il·lumineu-nos pel vostre Esperit Sant a fi que no posem entrebancs a l'acompliment de la vostra justícia portats pels nostres prejudicis, ans siguem capaços de discernir la vostra saviesa i el vostre amor en totes les coses. Vós que viviu i regneu pels segles dels segles. Amén

Pistes de reflexió

1. Quines són les situacions de la nostra vida que més ens aconsellen de fer confiança en les promeses del Senyor?
2. En quins aspectes de la vida eclesial correm particularment el risc de ser temptats per les presses?
3. En quines situacions els cristians haurien d'esperar i en quines haurien d'actuar junts?

Dia tercer

Divendres, dia 20 de gener de 2012

Crist va patir per nosaltres

Is 53,3-11 Home fet al dolor, acostumat a la malaltia

Sl 22,12-24 No ha rebutjat ni menysprea el qui és pobre i desvalgut

1Pe 2,21-25 Crist va patir per nosaltres

Lc 24,25-27 No calia que Crist patís tot això?

Meditació

La paradoxa divina consisteix en què Déu pot convertir la tragèdia i el desastre en victòria. Transforma tots els nostres sofriments i infortunis, l'incrèible sofriment de la història, en una resurrecció que engloba el món sencer. Fins i tot quan sembla vençut, és la victòria veritable de la qual res ni ningú no pot triomfar.

La colpadora profecia d'Isaïes sobre el Servent sofrent del Senyor s'ha acomplert totalment en Crist. Un cop haurà sofert una agonia terrible, l'Home fet al dolor *veurà la seva descendència*. Nosaltres som aquesta descendència

nascuda del sofriment del Salvador. Amb ell formem una sola família.

Podem dir que el Salm 22 no parla simplement de Jesús, parla per a Jesús. Ell ha pregat amb aquest salm a la creu repetint els mots de desolació amb els quals comença: “*Déu meu, Déu meu, per què m’heu abandonat?*” Amb tot, en la segona part del salm, el lament, la súplica plena de dolor, es transforma en lloança de Déu a causa de les seves obres.

L’apòstol Pere és un *testimoni dels sofriments de Crist (1Pe 5,1)* que es dona com a exemple. És a aquesta forma de sofriment per amor que som cridats. Jesús no maleïa Déu; es remetia al Jutge just. Les seves nafres ens han guarit i ens han tornat a l’únic pastor.

És només a la llum de la presència del Senyor i de la seva Paraula que el disseny de Déu a propòsit dels sofriments del Messies es pot revelar. Així fou per als deixebles que feien el camí d’Emmaús. Jesús ens acompanya sempre al llarg del camí pedregós de l’existència; abranda els nostres cors i obre els nostres ulls al pla misteriós de la salvació.

Els cristians fan l’experiència del sofriment com a quelcom inherent a la fragilitat de la condició humana. Contemplen aquest sofriment en les situacions d’injustícia social i de persecució. La força de la creu els guia vers la unitat. El sofriment de Crist se’ls presenta com a font de misericòrdia i de solidaritat per a tota la família humana. Com diu un teòleg contemporani: com més ens aproximem a la creu de Crist, més ens aproximem els uns als altres. Per això és molt creïble el testimoniatge que donen conjuntament els cristians que sofreixen a causa de la persecució. En fer-nos solidaris dels qui sofreixen, aprenem del Servent sofrent i crucificat a buidar-nos de nosaltres mateixos, a confiar-nos i oferir-nos en sacrifici. Aquests són els dons que cal que rebem del seu Esperit per caminar amb ell vers la unitat.

Pregària

Déu de tot consol, vós heu transformat la vergonya de la creu en un signe de victòria. Féu que ens puguem reunir entorn de la creu del vostre Fill i celebrar-lo per la victòria que ens ofereix pels seus sofriments. Que l’Esperit Sant obri els nostres ulls i els nostres cors a fi d’ajudar els qui sofreixen a experimentar-vos pròxim. Vós que viviu i regneu pels segles dels segles. Amén.

Pistes de reflexió

1. En què pot ajudar-nos la fe per a donar resposta als sofriments de llarga durada?
2. Quins són els aspectes del sofriment humà que actualment són negligits o minimitzats?
3. Com poden els cristians testimoniar junts el poder de la creu?

Dia quart

Dissabte, dia 21 de gener de 2012

Venç el mal amb el bé

Ex 23,1-9 No et posis de part de la majoria per fer el mal

Sl 1 Feliç l'home que estima de cor la llei del Senyor

Rm 12,17-21 Venç el mal amb el bé

Mt 4,1-11 Adora el Senyor, el teu Déu, serveix-lo només a ell

Meditació

En Jesús aprenem què significa en veritat el mot “victòria” per als sers humans: el goig de compartir l'amor de Déu superant, amb ell, tot allò que ens allunya els uns dels altres. Prendre part en la victòria de Crist sobre les forces de destrucció que minen la humanitat i tota la creació divina. En Jesús vivim una vida nova que ens invita a combatre el mal del món amb confiança renovada, a trobar la joia en la pràctica del bé.

Les paraules de l'Antic Testament són un avís categòric contra qualsevol transacció a propòsit del mal i la injustícia. Al respecte no ens pot servir de coartada l'actitud de la majoria. En ordre al mal, no hi val cap pretext, ni de benestar ni de cap altra situació de l'existència.

El salm 1r no fixa solament l'atenció sobre la necessitat d'observar els manaments; se centra sobretot en la joia que això comporta. Qui estima la llei del Senyor més que tota altra cosa, és feliç i beneït. La Paraula de Déu és guia segura en l'adversitat; dóna la seva plenitud a la saviesa humana. Qui medita la Paraula de Déu *nit i dia* pot portar una existència molt fructuosa per al bé dels altres.

Les amonestacions de l'apòstol ens encoratgen a ser *vencedors del mal pel bé*. Solament el bé és al cim de l'espiral interminable de l'odi i del desig humà de venjança. No tot depèn dels sers humans a propòsit del combat pel bé. Nogensmenys l'apòstol Pau vol que no es perdi cap esforç per preservar la pau amb altri. Som conscients que ens cal lluitar sempre per contrarestar l'instint de damnejar els qui ens han fet mal. Pau ens diu de no deixar-nos dominar per aquests sentiments destructors. Fer el bé és veritablement la manera de combatre el mal que hi ha enmig nostre.

El passatge evangèlic descriu el combat del Fill de Déu contra Satanàs, la personificació del mal. La victòria de Jesús sobre les temptacions del desert s'esdevé en l'obediència al Pare; és això que el condueix a la creu. La resurrecció del Salvador confirma que, en definitiva, preval la bondat de Déu: l'amor de Déu venç la mort. El Senyor ressuscitat és a prop! Ens acompanya en tots i cadascun dels nostres combats contra la temptació i el pecat en el món.

La seva presència invita els cristians a actuar conjuntament pel bé.

L'escàndol ve de les nostres divisions perquè ens incapaciten per a reunir prou forces per lluitar contra els mals del nostre temps. En mantenir-nos units a Crist i alegrar-nos per la seva llei d'amor, compartim la seva missió: aportar esperança pel dessorre de les injustícies, l'odi i el desesper.

Pregària

Senyor Jesucrist, us donem gràcies per la vostra victòria sobre el mal i les divisions. Us lloem pel vostre sacrifici i per la vostra resurrecció vencedora de la mort. Ajudeu-nos en la nostra lluita diària contra totes les adversitats. Que l'Esperit Sant ens atorgui força i saviesa a fi que, en seguir-vos, vencem el mal pel bé i la divisió per la reconciliació. Amén.

Pistes de reflexió

1. On veiem el mal en les nostres pròpies vides?
2. La nostra fe en Crist, com pot ajudar-nos per a vèncer el mal i el Maligne?
3. Quina lliçó podem desprendre de les situacions on, en la nostra societat, la divisió ha cedit el lloc a la reconciliació?

Dia cinquè

Diumenge, dia 22 de gener de 2012

Jesús va arribar, es posà al mig i els digué: Pau a vosaltres

Ml 1,5-6 Els fills hohoren els seus pares, i els servents, els seus senyors

Sl 133 Que n'és, de bo i agradable, viure tots junts els germans!

Ef 2,14-20 Ha reconciliat tots dos pobles amb Déu i els ha unit en un sol cos

Jn 20,19-23 Jesús va arribar, es posà al mig i els digué: Pau a vosaltres

Meditació

El darrer llibre de l'Antic Testament acaba amb la promesa que Déu enviarà un Escollit per tal que hi hagi harmonia i respecte en totes les famílies. Ens fa por que entre les nacions sobrevinguin conflictes o agressions inesperades. Tanmateix, el profeta Malaquies demana la nostra atenció sobre una de les variants de conflicte més penoses i persistents, la degeneració de les relacions entre pares i fills. Refer la unitat entre pares i fills no és possible sense l'ajut de

Déu; l'Enviat de Déu és qui farà el miracle de transformar cors i relacions entre persones.

El salm mostra com la unió entre les persones pot aportar joia profunda. El ser humà no ha estat creat per a restar tot sol; no se sent satisfet enmig d'una atmosfera hostil. Per ser feliços hem de viure junts en una comunitat humana generadora d'harmonia, de pau, de confiança i de comprensió. Les bones relacions entre persones són com la rosada que cau sobre la terra eixuta o com l'oli perfumat que procura benestar i plaer. El salm parla de la felicitat de viure ensem com d'una benedicció, un do de Déu immerescut, com la rosada del matí. La vida comuna viscuda en unitat i diversitat no se circumscriu solament als membres de la família. Sobretot és una forma d'expressar la proximitat entre tots els qui acullen la pau de Déu.

L'epístola ens parla d'aquell que anunciava el profeta Malaquies. Jesús aporta la unitat perquè en el seu propi cos ha enderrocat *el mur de separació* entre les persones. Normalment la victòria d'un implica la caiguda vergonyosa al clan dels vençuts dels qui opten per retirar-se. Jesús no refusa, no aterra, no humilia ningú; acaba amb qualsevol alienació. Transforma, guareix i aplega tots els sers humans i en fa els *membres de la família de Déu*.

L'Evangeli recorda el do del Senyor ressuscitat als seus deixebles consumits pel dubte i la por. *La pau sigui amb vosaltres*, és alhora la salutació de Crist i el do que ell aporta. És també una invitació a cercar la pau amb Déu per a establir noves relacions perdurables en el si de la família humana i de tota la creació. Jesús ha destruït la mort i ha vençut el pecat. Mitjançant el do de l'Esperit Sant, el Senyor ressuscitat invita els seus deixebles a afegir-se a la seva mateixa missió: la d'aportar la pau, la guarició i el perdó a tot arreu. Mentre els cristians restin dividits, el món no podrà convèncer-se de la plena veritat del missatge evangèlic de Crist per a una humanitat nova. La pau i la unitat són els elements indispensables d'aquesta transformació. Cal que les Esglésies s'apropiïn aquests dons i en testimoniïn, com a membres de l'única família de Déu, edificada sobre el sòlid fonament del qual Jesús és la pedra angular.

Pregària

Déu d'amor i de misericòrdia, feu-nos sentir la joia de compartir la vostra pau. Ompliu-nos a vessar del vostre Esperit Sant a fi que enderroquem els murs d'hostilitat que ens separen. Que Crist ressuscitat, la nostra pau, ens ajudi a superar tota divisió i a viure units com a membres de la seva missió. Us ho demanem en nom de Jesucrist al qual sigui tot honor i tota glòria, amb el vostre Esperit Sant, pels segles dels segles. Amén.

Pistes de reflexió

1. Quines són les formes de violència de la nostra societat a propòsit de les quals puguem enfrontar-nos junts, com a cristians?
2. Com notem les hostilitats amagades que repercuteixen sobre les nostres relacions nítues com a comunitats cristianes?
3. Com podem aprendre a acollir-nos recíprocament com Crist mateix ens acull?

Dia sisè

Dilluns, dia 23 de gener de 2012

La victòria que ha vençut el món és la nostra fe

Ha 3,17-19 El Senyor Déu és la meua força

Sl 136,1-4,23-26 Perdura eternament el seu amor

1Jn 5,1-6 La victòria que ha vençut el món és la nostra fe

Jn 15,9-17 Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics

Meditació

Segons el text veterotestamentari, la fe en Déu permet de mantenir l'esperança a desgrat de tots els fracassos. El lament d'Habacuc es transforma en joia gràcies a la fidelitat de Déu, que dona la força al desesper.

El salm 136 confirma que el record de les gestes de Déu de la història d'Israel és la prova del seu amor incommovable. Gràcies a la intervenció de Déu, el poble d'Israel ha fet l'experiència de victòries extraordinàries i sorprenents. El record de les grans obres de la salvació és, per això, font de joia, de gratitud i d'esperança; els creients les evoquen d'ençà de segles a través de la pregària, els himnes, la lloança i la música.

L'epístola ens recorda que *tothom que ha nascut de Déu venç el món*. No es tracta aquí, és clar, de victòries fetes a mida dels nostres criteris humans. La victòria en Crist suposa una conversió del cor, una percepció de la realitat terrena a la llum de l'eternitat, i una fe en la victòria definitiva sobre la mort. Aquesta força victoriosa és la fe de la qual Déu és alhora la font i el distribuïdor. La seva manifestació millor és l'amor.

En el text evangèlic, Crist dona als seus deixebles la seguretat de l'amor de Déu, que serà definitivament confirmada amb la mort del Salvador a la creu. Crist invita i crida els seus deixebles, al mateix temps, a manifestar amor els

uns pels altres. La relació de Jesús amb els seus deixebles té com a fonament l'amor. No els tracta simplement com a deixebles, ans com a amics. El seu servei de Crist consisteix en conformar la seva vida al manament únic de l'amor, com a resultat de conviccions interiors i de fe. Gràcies a l'esperit d'amor, fins i tot si ens sembla que progressem lentament vers la plena unitat visible, no perdem amb tot l'esperança. L'amor incommovible de Déu ens fa capaços de superar, amb les pitjors oposicions, les més pregoneres divisions. Perquè *la victòria que ha vençut el món és la nostra fe, associada al poder transformador de l'amor de Déu.*

Pregària

Senyor Jesucrist, Fill de Déu vivent, per la vostra resurrecció heu triomfat de la mort i heu esdevingut Senyor de la vida. Per l'amor que ens teniu, ens heu escollit per ser els vostres amics. Feu que l'Esperit Sant ens uneixi a vós i uns als altres en l'amistat, a fi que us servim fidelment en aquest món i siguem testimonis del vostre amor incommovible. Vós que viviu i regneu amb l'Esperit Sant, pels segles dels segles. Amén.

Pistes de reflexió

1. Com hauríem d'actuar per expressar l'amor cristià en un context de religions i filosofies diverses?
2. Què hem de fer per esdevenir testimonis creïbles en un context de religions i filosofies diverses?
3. Com poden sostenir-se més visiblement uns i altres els deixebles de Crist en to?

Dia setè

Dimarts, dia 24 de gener de 2012

Pastura les meves ovelles

1Sa 2,1-10 Ningú no triomfa per la pròpia força

Sl 23 La teua vara i el teu bastó em donen confiança

Ef 6,10-20 Revestiu-vos de força en el Senyor

Jn 21,15-19 Pastura les meves ovelles

Meditació

Per anar aïrosament endavant amb el sofriment, cal l'ajut de més amunt. Aquest és el suport que trobem en la pregària. L'energia que Anna rep a través de la pregària ocupa el capítol primer del Llibre de Samuel. El segon capítol, en canvi, incideix en la pregària d'acció de gràcies. Anna ha comprès que certs esdeveniments són només possibles comptant amb l'ajuda de Déu. És perquè Déu ho ha volgut que Anna i el seu marit aconseguïen de ser pares. El text ens dóna, per això, un exemple d'enfortiment de la fe en situacions desesperades. És un exemple de victòria.

El Bon Pastor del salm 23 guia el seu ramat per barrancs tenebrosos; el conforta amb la seva presència. Qui posa la seva confiança en el Senyor no ha de témer mai, tot i les foscores de la ruptura o de la desunió, car el Bon Pastor el guiarà cap als verds pasturatges de la veritat, per conviure amb tothom a la casa del Senyor.

En la seva Carta als cristians d'Efès, l'apòstol Pau ens exhorta a *ser forts en el Senyor per la seva força poderosa* i, per això, a revestir-nos de l'armadura espiritual: veritat, justícia, anunci de la Bona Notícia, fe, salvació, paraula de Déu, pregària i intercessió.

El Senyor ressuscitat exhorta Pere, i en la seva persona qualsevol deixeble, a descobrir que en ell habita l'amor de l'únic pastor veritable. Si hi ha en tu un tal amor, *pastura les meves ovelles!* Dit altrament, nodreix-les, protegeix-les, pren-ne cura, enforteix-les, car són meves, em pertanyen! Siguis el meu servent bo i vetlla per tothom qui m'estima i escolta la meua veu. Ensenya l'amor mutu, la col·laboració i l'audàcia en els tombs i retombs de la vida.

Per la gràcia de Déu, el testimoniatge de Crist confirmat en nosaltres, ens empeny a actuar conjuntament per la unitat. Estem dotats de qualitats i dels coneixements necessaris per aportar aquest testimoniatge! Però, ho volem? El Bon Pastor enforteix amb la seva vida, el seu ensenyament i les seves actituds tots els qui posen la seva confiança en la seva gràcia i en el seu sosteniment; els invita a col·laborar amb ell incondicionalment. Enfortits així, som capaços d'ajudar-nos els uns als altres fent camí vers la unitat. Armem-nos, doncs, amb la força del Senyor per a enfortir-ne d'altres amb el mateix testimoniatge d'amor.

Pregària

Pare nostre, vós ens crideu a ser un sol ramat en el vostre Fill, Jesucrist. Ell és el Bon Pastor que ens invita a descansar en verds pasturatges, ens condueix prop les aigües tranquil·les i ens conforta. Feu que en seguir-lo siguem sol·lícits així mateix dels altres a fi que tothom pugui descobrir en nosaltres l'amor de l'únic pastor veritable, Jesucrist nostre Senyor, que viu i regna amb vós i l'Esperit Sant, pels segles dels segles. Amén.

Pistes de reflexió

1. Com ens invita el Bon Pastor a animar, enfortir i retrobar la confiança dels qui s'han perdut?
2. Com els cristians de tradicions diverses poden enfortir-se mútuament en confessar Jesucrist i retre-li testimoniatge?
3. Quin pot ser el sentit avui, per a nosaltres, de l'exhortació de sant Pau: “Armeu-vos de força en el Senyor... revestiu-vos amb l’armadura de Déu”?

Dia vuitè

Dimecres, dia 25 de gener de 2012

Al qui surti vencedor, li concediré d’asseure’s amb mi en el meu tron

1Cr 29,10-13 Està a les vostres mans fer créixer tota cosa i refermar-la

Sl 21,1-7 Li poseu al cap una corona d’or

Ap 3,19b-22 Al qui surti vencedor, li concediré d’asseure’s amb mi en el meu tron

Jn 12,23-26 El Pare honorarà els qui es fan servidors meus

Meditació

Jesucrist és el primer nat d’entre els morts; s’humilià i fou enaltit. No se satisfé de la seva victòria, comparteix el regne i el seu triomf amb tota la humanitat.

L’himne de David, que brollà de la joia del rei i del seu poble dies abans de la construcció del Temple, és una manera d’expressar que tot és gràcia. Un simple monarca de la terra pot ser figura del regne de Déu, del *qui té poder de fer créixer i de refermar*.

El salm reial d’acció de gràcies abunda entorn d’aquesta mateixa idea. La tradició cristiana, ella també, hi veu sentit messiànic. Crist és el Rei veritable, beneeix i dona vida, és presència perfecta de Déu enmig del seu poble. Aquesta imatge, en cert sentit, pot també ser referida al poble. No són els sers humans el coronament de la creació? No vol fer-nos el Senyor “*cohereus amb el seu Fill i membres de la seva família reial*”?

Les cartes de l’Apocalipsi a les set Esglésies locals són un missatge adreçat a l’Església de tots els temps i de tot arreu. Els qui acullen Crist a casa seva seran invitats a compartir amb ell el banquet de la vida eterna. La promesa d’asseure’s sobre trons, feta abans als dotze, és aplicable així mateix als qui aconsegueixin la victòria.

On jo sigui, també hi serà el meu servent. Podem perfectament associar el *Jo sóc* de Jesús al nom inefable de Déu. El servent de Jesús, que el Pare estima, serà onsevuella que sigui el Senyor, el qui seu i regna a la dreta de Déu Pare per sempre.

Els cristians són conscients que la unitat que hi ha entre ells, bé que exigeix de part seva un gran esforç, és en definitiva un do de Déu. Aquesta unitat consisteix a compartir la victòria de Crist sobre el pecat, la mort i el mal, causa de divisió. La seva participació en la victòria de Crist aconseguirà la plenitud en el cel. El testimoniatge comú que donem de l'Evangeli ha de fer entenent al món que Déu ni ens condiciona ni ens domina. Hem de ser capaços d'anunciar de manera creïble al món dels nostres dies que la victòria de Crist supera tot el que ens impedeix de compartir la vida en plenitud, amb ell i els uns amb els altres.

Pregària

Déu totpoderós, que governeu el món, ensenyeu-nos a contemplar el misteri de la vostra glòria. Feu que acceptem amb humilitat els vostres dons, respectuosos amb la dignitat dels altres. Que el vostre Esperit Sant ens doni força en el combat espiritual que tenim davant, a fi que la nostra unitat en Crist ens faci regnar amb ell en la vostra glòria. Us ho demanem per ell, que s'humilià i fou enaltit, i viu i regna amb vós i l'Esperit Sant, pels segles dels segles. Amén.

Pistes de reflexió

1. Com es manifesten en les nostres vides la falsa humilitat i els desigs de vanaglòria?
2. Com manifestem conjuntament la nostra fe en el Regne de Crist?
3. Com vivim obertament la nostra esperança en l'adveniment del Regne de Déu?

SANTANDREU EDITOR, S.L.

L'adaptació al català dels textos per a la celebració de l'Eucaristia és de la Comissió Interdiocesana d'Ecumenisme i Relacions Interreligioses de Catalunya i les Illes.

L'adaptació al català dels textos per a la celebració de la Paraula és del Centre Ecumènic de Catalunya.

Dipòsit legal: B-493-2012